

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Sognefogdernes Lønning.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 4693).

Sagen sattes til Forhandling.

Kr. Kristensen: Det foreliggende Lovforslag gaar ud paa at forhøje det Beløb, der kan tilstaaes Sognefogderne i Løn, til 80—400 Kr., ifølge den nugældende Lov er Beløbet kun 40—200 Kr.; det er altsaa en Forhøjelse af Satserne paa 100 pCt., der her er Tale om. Nu kan det siges, at Tiden til at forhøje Lønningerne med 100 pCt. er uheldigt valgt, og der kan vel ogsaa siges saa meget, at Tiden til Lønforhøjelse i det hele taget slet ikke er inde i Øjeblikket. Imidlertid maa det indrømmes, at naar man i 1857 har fastsat Lønnen for Sognefogderne til 40—200 Kr., vil det ikke være urimeligt nu at sætte dette Beløb op til det dobbelte, saaledes som Forholdene har udviklet sig siden den Tid. Endvidere er det saaledes, at selve Lønnen indenfor de Grænser, der angives i Lovforslaget, fastsættes af Aamtsraadet, og man maa gaa ud fra, at Medlemmerne af Aamtsraadene er praktiske Folk, som forstaar at tage de stedlige Hensyn, der skal tages. Da desuden Lønnen skal udredes af Aamtsrepartitionssonden, tror jeg ikke, vi behøver at frygte for, at Lønnen skal blive sat højere, end at den virkelig svarer til det Arbejde, Sognefogderne har. Jeg kan altsaa paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling.

N. P. Nielsen: Det foreliggende Lovforslag er i høj Grad paakrævet, men jeg har den Opfattelse, at det er langt fra tilstrækkelig vidtgaaende. Forholdet har

gennem Tiderne været det, at Sognefogedbestillingen har været et Æreshverv; dette er maaske i en hel Del mindre Kommuner endnu tilstrækkeligt til at gøre Hvervet eftertragtet, men i de større Landkommuner med bymæssig Bebyggelse tilfredsstiller dette ikke længere under Hensyn til de praktiske Krav, som stilles til en Sognefoged. Det blev sagt af den ærede Ordfører for Venstre (Kr. Kristensen), at naar Lønnen i 1857 blev fastsat til 40—200 Kr., var det sikkert ikke for meget, at den nu forhøjes til 80—400 Kr. Det er rigtigt, at den gældende Løn ikke passer, naar henses til de nuværende Pengeforhold sammenlignet med Pengeforholdene, som de var den Gang. Maaske kan den være tilstrækkelig Løn for Udførelsen af Sognefogedens Politimyndighed, idet man ude omkring i de smaa Landkommuner ikke har meget at bestille som Politimand, og i de store Kommuner, hvor der er meget for ham at bestille i anden Egenkab, har han heller ikke videre at bestille som Politivrigheid. Da Sognefogedforeningerne har tiltraadt Lovforslaget, kunde man maaske akkviescere ved det, men jeg maa dog sige, at naar Sognefogedforeningen har tiltraadt Lovforslaget, er det vistnok, fordi det store Flertal af Sognefogder har saadanne mindre Distrikter, at Arbejdet praktisk ikke betyder saa stort for dem. Det er imidlertid uheldigt, at der ikke er en større Margin, at der ikke er Lejlighed til at yde Sognefogderne i de meget store Kommuner, som findes omkring de store Byer, et mere passende Vederlag for deres Arbejde.

Det, som gør Forholdet besværligt for Sognefogderne, er deres Stilling som Skatteopkrævere. Sognefogderne er i Aarenes Løb blevet Skatteopkrævere i stor Stil, men faar for dette Arbejde ikke en Betaling, der staar i et passende Forhold til Arbejdet. Jeg vil gerne spørge den højtærede Justitsminister, om han ikke kunde tænke sig at fremsætte et Lovforslag om en virkelig Omordning af disse Forhold; de gamle Satter for Gebyrerne er urimelige i Forhold til det Arbejde, der forlanges af Sognefogderne. Hvis man ikke rundt omkring i Kommunerne i Lighed med, hvad man har gjort fra Aamtsraadernes Side, var gaaet udenom Loven og